

27

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 25 stycznia 1991 r.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, uchwalając ustawę o kombatantach i niektórych osobach będących ofiarami represji wojennych i okresu powojennego, zwraca się do Polaków, którzy w wyniku II wojny światowej znaleźli się lub pozostali poza granicami Państwa Polskiego.

Przekazujemy wyrazy solidarności i oddajemy cześć rozproszonym po całym świecie żołnierzom Polski Walczącej i Polskich Sił Zbrojnych na obczyźnie, byłym więźniom politycznym, ofiarom deportacji, cywilnym działaczom Polski podziemnej, przedstawicielom władz polskich na emigracji, ich rodzinom i innym zasłużonym rodakom.

W narodowej pamięci pozostanie zawsze Wasze niezłomne trwanie przy polskości, przechowywanie tradycji narodowych, działanie na międzynarodowym forum na rzecz niepodległości i suwerenności Polski.

Naród nasz, wbrew niegodnym działaniom władz Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, nigdy nie zapomniał o Was. Dziś przekazujemy Wam słowa najwyższego podziwu i podziękowania za godne reprezentowanie Polski w świecie, z nadzieją, że nasz hołd będzie, choć w części, moralnym zadośćuczynieniem za doznane krzywdy.

Marszałek Sejmu: *M. Kozakiewicz*

28

UCHWAŁA SEJMU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 25 stycznia 1991 r.

w sprawie przeprowadzenia ogólnokrajowej konsultacji społecznej.

Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, realizując konstytucyjne prawo obywateli do uczestnictwa w życiu publicznym, na podstawie art. 7 ustawy z dnia 6 maja 1987 r. o konsultacjach społecznych i referendum (Dz. U. Nr 14, poz. 83) postanawia, co następuje:

1. Poddaje się ogólnokrajowej konsultacji społecznej senacki projekt ustawy o ochronie prawnej dziecka poczętego.

2. Celem konsultacji jest uzyskanie opinii obywateli, w szczególności w sprawie zakresu ochrony prawnej dziecka poczętego, w tym dopuszczalności przerywania ciąży oraz karalności tego typu czynów.

3. Konsultacja zostanie przeprowadzona w terminie od dnia 15 lutego do dnia 31 marca 1991 r.

4. Opinie i wnioski w sprawach poddanych konsultacji należy kierować w formie pisemnej do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej.

5. Zgłoszone w trakcie konsultacji opinie i wnioski zostaną przedstawione Sejmowi przez odpowiednie komisje sejmowe wraz z propozycjami podjęcia ostatecznych rozstrzygnięć.

6. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Marszałek Sejmu: *M. Kozakiewicz*

29

UCHWAŁA Nr 12 RADY MINISTRÓW

z dnia 26 stycznia 1991 r.

w sprawie powołania Rady Rozwoju Wsi.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Powołuje się Radę Rozwoju Wsi przy Prezesie Rady Ministrów, zwaną dalej „Radą”.

2. Rada jest organem opiniodawczo-doradczym Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów w sprawach realizacji polityki rolnej, rozwoju rolnictwa i gospodarki żywnościowej oraz problematyki związanej z wsią.

§ 2. Do zadań Rady należy:

- 1) dokonywanie oceny stanu gospodarki żywnościowej i rynku rolnego oraz przedstawianie opinii i propozycji w sprawach doskonalenia polityki rolnej,
- 2) inicjowanie i opiniowanie projektów rozwoju poszczególnych dziedzin rolnictwa i gospodarki żywnościowej,
- 3) opiniowanie propozycji przekształceń struktur organizacyjnych oraz działalności instytucji i służb obsługujących rolnictwo, kierunków współpracy z zagranicą, a także powiązań z rynkami zagranicznymi,
- 4) inicjowanie przedsięwzięć organizacyjnych i społecznych na rzecz rozwoju samorządu rolniczego,
- 5) dokonywanie ocen warunków życia na wsi i pracy w rolnictwie, ujawnianie zaniedbań w tym zakresie oraz wskazywanie możliwości poprawy istniejącego stanu,
- 6) opiniowanie projektów dokumentów rządowych, w tym normatywnych aktów prawnych dotyczących komplek-

su żywnościowego oraz wpływających na kształtowanie warunków życia na wsi,

- 7) inicjowanie przedsięwzięć zmierzających do poprawy i unowocześnienia systemów opieki zdrowotnej i społecznej, szkolnictwa i oświaty rolniczej oraz rozwoju sportu, turystyki i kultury na wsi,
- 8) dokonywanie okresowych ocen realizacji podstawowych zadań w rolnictwie i gospodarce żywnościowej oraz wykorzystania czynników i środków produkcji w rolnictwie i przemyśle spożywczym,
- 9) inspirowanie działań na rzecz poprawy infrastruktury wsi,
- 10) inicjowanie i wspieranie przedsięwzięć organizacyjnych, społecznych, ekonomicznych i naukowo-technicznych na rzecz wyzwalania przedsiębiorczości ludności wiejskiej, wzrostu produkcji żywności oraz awansu ekonomicznego i cywilizacyjnego wsi.

§ 3. Rada:

- 1) przedstawia Prezesowi Rady Ministrów opinie, wnioski i propozycje rozwiązań w sprawach o zasadniczym znaczeniu dla rolnictwa i gospodarki żywnościowej oraz wsi,
- 2) powołuje zespoły problemowe do opracowania określonych spraw,

- 3) zleca przeprowadzenie ekspertyz, ocen i recenzji oraz w niezbędnych przypadkach krótkookresowych badań w zakresie problematyki dotyczącej rolnictwa, gospodarki żywnościowej i wsi.

§ 4. 1. W skład Rady wchodzi przedstawiciele praktyki i nauki, instytucji rolniczych oraz organizacji zawodowych i produkcyjnych rolników.

2. Prezes Rady Ministrów powołuje i odwołuje przewodniczącego i sekretarza Rady oraz — na wniosek przewodniczącego Rady — członków Rady.

3. Przewodniczący Rady może zapraszać do udziału w posiedzeniach i pracach Rady ekspertów oraz działaczy społecznych i politycznych nie wchodzących w jej skład.

4. Sekretarz Rady zapewnia organizację pracy Rady.

5. Tryb pracy Rady określa regulamin pracy Rady. Regulamin uchwała Rada i przedstawia Prezesowi Rady Ministrów do zatwierdzenia.

6. Rada współdziała z organami opiniotwórczymi i doradczymi Rady Ministrów i Prezesa Rady Ministrów, w szczególności w celu uwzględnienia wyników ich działalności w swoich pracach.

§ 5. Obsługę Rady i środki związane z jej działalnością zapewnia Urząd Rady Ministrów.

§ 6. Traci moc uchwała nr 44 Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1981 r. w sprawie utworzenia Rady Gospodarki Żywnościowej (Monitor Polski Nr 6, poz. 52).

§ 7. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. K. Bielecki*

30

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 stycznia 1991 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie ogólnego zezwolenia dewizowego.

Na podstawie art. 5 ust. 5, art. 8 ust. 2, art. 9, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 2 i art. 21 ust. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1989 r. — Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 6, poz. 33 i Nr 74, poz. 441) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 31 grudnia 1989 r. w sprawie ogólnego zezwolenia dewizowego (Monitor Polski z 1990 r. Nr 1, poz. 3) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) w ust. 1 liczbę „500.000” zastępuje się liczbą „5.000.000”,

b) w ust. 2:

— w pkt 1 w lit. b) wyrazy „z którymi Rzeczpospolita Polska rozlicza się w trybie płatności niehandlowych” zastępuje się wyrazami „których waluta narodowa nie jest walutą wymienną”,

— skreśla się pkt 3,

2) skreśla się § 5,

3) § 6 otrzymuje brzmienie:

„§ 6. 1. Zezwala się osobom krajowym przekraczającym granicę państwową na wywóz za granicę:

- 1) walut obcych oraz wystawionych w tych walutach czeków i czeków podróżniczych na cele zakupów rzeczy ruchomych, usług i praw majątkowych, z wyłączeniem udziałów i akcji w spółkach i innych przedsiębiorstwach z siedzibą za granicą, do wysokości 2.000 dolarów USA lub ich równowartości,
- 2) walut obcych, czeków i czeków podróżniczych nabytych w bankach dewizowych na cele i w wysokości określonej przepisami w sprawie pokrywania kosztów podróży służbowych poza granicami kraju,
- 3) walut wymiennych oraz wystawionych w tych walutach czeków i czeków podróżniczych pochodzących z rachunków walutowych podmiotów gospodarczych na cele, o których mowa w pkt 1, do wysokości 10.000 dolarów USA lub ich równowartości,
- 4) walut wymiennych oraz wystawionych w tych walutach czeków i czeków podróżniczych pochodzących z rachunków walutowych „A” na cele, o których mowa w pkt 1, w wysokości przekraczającej 2.000 dolarów USA lub ich równowartości,

5) walut wymiennych pochodzących z realizacji zagranicznych przekazów bankowych i pocztowych, czeków, weksli i akredytyw pieniężnych,

6) czeków i czeków podróżniczych wystawionych w walutach obcych za granicą.

2. Wywóz wartości dewizowych z rachunków walutowych „A” nie może nastąpić z przeznaczeniem na cele prowadzonej działalności gospodarczej.”

4) w § 7 w ust. 1:

a) w pkt 3 lit. i) otrzymuje brzmienie:

„i) rachunków bankowych podmiotów zagranicznych prowadzących działalność gospodarczą na podstawie odrębnych przepisów, dopuszczonych do przekazania za granicę na podstawie tych przepisów,”

b) w pkt 4 wyraz „polskiej” zastępuje się wyrazem „obcej”,

c) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) walut wymiennych oraz wystawionych w tych walutach czeków i czeków podróżniczych przez osoby zatrudnione w kraju przez podmioty gospodarcze na cele zakupów na rzecz tych podmiotów rzeczy ruchomych, usług i praw majątkowych, z wyłączeniem udziałów i akcji w spółkach i innych przedsiębiorstwach z siedzibą za granicą, do wysokości 2.000 dolarów USA lub ich równowartości,”

d) dodaje się pkt 6—8 w brzmieniu:

„6) walut wymiennych oraz wystawionych w tych walutach czeków i czeków podróżniczych nabytych w bankach dewizowych przez podmioty gospodarcze na cele i w wysokości określonej przepisami w sprawie pokrywania kosztów podróży służbowych poza granicami kraju, dla osób zagranicznych zatrudnionych w kraju przez te podmioty,

7) walut wymiennych oraz wystawionych w tych walutach czeków i czeków podróżniczych nabytych w bankach dewizowych w wysokości równowartości złożonej do depozytu sądowego waluty polskiej, a następnie zwróconej tym osobom, jak również zwróconych kwot poręczeń majątkowych i kwot orzeczonych w postępowaniu sądowym i administracyjnym,